

Tilfælde, hvor selve Lovgivningsbestemmelserne kan staa hindrende i Vejen for at faa en mere praktisk Administration end den, vi har arvet fra Fortiden; men i de færreste Tilfælde er det Lovgivningsbestemmelser, der tiltrænges. Det, der tiltrænges, er i mange flere Tilfælde, at der naas til Erkendelsen af, at de nye Tider, de nye Forhold, medfører og maa medføre Forandringer ogsaa fra Administrationens Side, og i saa Henseende tror jeg meget mere, at Ministrene og Embedsmændene kan finde de Former, der passer til den Udvikling, der er foregaaet, end at det vil være muligt for Rigsdagen eller for Kommissioner, der bliver nedsat, at finde dem — vi har jo, som jeg nævnte før, haft en Kommission, der beskæftigede sig med Statsbanernes Styrelse, og vi har nylig faaet en Kommission, der skal beskæftige sig med Postvæsenets Styrelse. Men jeg er, som sagt, noget af en Kætter paa det Omraade; jeg tror ikke rigtig paa, at den Slags Kommissioner vil være i Stand til at magte de Opgaver, der stilles dem, medmindre da de Embedsmænd, der sidder i Kommissionerne, maatte være i Stand til at finde de Veje, der maatte være at gaa. Jeg tror, som sagt, at man langt snarere maa haabe paa, at Administrationen selv finder de Brøst, der er, og paapeger, paa hvilken Maade det lader sig gøre at faa dem rettet, fremfor at søge Vejledning hos Kommissioner, der dog ikke vil kunne sidde inde med de Forudsætninger, som efter min Opfattelse er nødvendige for at kunne finde de Fejl, der maatte være at raade Bod paa, og de Mangler, som selvfølgelig altid viser sig, alt efter som Udviklingen og Livet kræver Forandringer.

Det er dog, som jeg sagde før, ikke særlig den Side af vor Administration, der interesserer mig — ikke saaledes at forstaa, at jeg regner det for intet, om vor Administration er mere eller mindre praktisk, men jeg gaar ud fra, at det betyder alligevel meget mindre, om man skal have 12 eller 6 eller 3 Ekspeditioner for at faa en Overlevelsere rente bragt i Orden i Tilfælde af en Embedsmands Forflyttelse til et højere lønnet Embede, end om man kan gaa ud fra, at Administrationen i det hele forstaa sin Opgave som Administration, hvilket, hvad Administrationen af Love angaar, først og fremmest vil sige, at den saa nøje som muligt holder sig til de Forudsætninger, der har været gældende for Rigsdagen, Lovgivningsmagtens ene Faktor, ved Lovenes

Vedtagelse. Jeg tror, at vi i hvert Fald her paa Rigsdagen, men ogsaa ude i Befolkningen, meget mere bør have vor Opmærksomhed henvendt paa, om dansk Administration overalt, i alle Forhold, lader sig det være magtpaaliggende først og fremmest at udføre Lovens saaledes, som de fra Lovgivningsmagtens Side er tænkt udført. Der er i Virkeligheden ikke noget saa vigtigt som dette, at der i saa Henseende er den fulde Forstaaelse af, hvad Lovgivningsmagten har tilsigtet. Thi selv med den største Omhyggelighed for, hvad der bliver sat ind i en Lovs Paragraffer, vil der altid være visse Forudsætninger for Lovens Vedtagelse, som ikke kan faa Udtryk i dens Paragraffer, og med Hensyn til hvilke man er afhængig af, om Administrationen er i Stand til baade at sætte sig ind i Lovens og derefter udføre Lovens, sætte sig ind i det, som har været Forudsætningen for Lovens Vedtagelse og saa udføre dens enkelte Bestemmelser ud fra de Forudsætninger, som Lovgivningsmagten, eventuelt et Flertal af Lovgivningsmagtens Medlemmer, har anset for rigtige. Jeg vil til Belysning af, hvad jeg sigter til, fremdrage enkelte Eksempler, og jeg erkender, at jeg selvfølgelig vælger netop saadanne Eksempler, som jeg synes viser, at der i saa Henseende er en Brøst, at der mangler noget i Retning af at forstaa, hvad der har været Rigsdagens Forudsætning. Jeg siger udtrykkeligt, at det kun er Eksempler, jeg nævner, for der kan utvivlsomt fremdrages flere Tilfælde, end jeg vil fremdrage. Men jeg tager selvfølgelig dem, som jeg mener klartest viser, at der er Grund for Lovgivningsmagten til at have Opmærksomheden henvendt paa specielt den Side af vor Administration, som vender mod Rigsdagen og ud mod Offentligheden, den Side altsaa, som angaar Spørgsmaalet, om Lovene er udførte i Overensstemmelse med de Forudsætninger, der har været gældende for Rigsdagen, da Lovene blev vedtaget.

Jeg vil da først nævne en Sag, som ganske naturligt ligger mig overordentlig nær i min Egenskab af Arbejdsanvisningsdirektør. Vi havde for mere end et Aar siden, i Midten af September i Fjor, Lovforslag fremme til Behandling og Vedtagelse om et midlertidigt Tilskud til Hjælpekasserne. Ærede Medlemmer vil sikkert erindre, at Lovforslaget gik ud paa, at Staten skulde yde et ret betydeligt Tilskud for, at Hjælpekasserne kunde yde Hjælp til dem, der kunde siges at være arbejdsløse som Følge af Krigen. Lovfor-